

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera (przewodniczący)
SSN Bogusław Cudowski (sprawozdawca)
SSN Romualda Spyt

w sprawie z protestu wyborczego M. C.

przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego,
przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 czerwca 2014 r.,

postanawia:

wyrazić opinię, że protest jest bezzasadny.

UZASADNIENIE

M. P. C. wniósł protest wyborczy przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego z 25 maja 2014 r. Podniósł, że nie mógł skorzystać z prawa do głosowania w Zakładzie Karnym w B., ponieważ nie był uwzględniony w spisie wyborców.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z 5 lipca 2000 r. M. P. C. został skazany na dożywotnie więzienie oraz karę 10 lat pozbawienia praw publicznych. Wyrok został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z 24 stycznia 2002 r. Podkreślono, że od 2002 r., przebywając w Zakładzie Karnym, protestujący nie mógł brać udziału w głosowaniach, ponieważ jego „dane umieszczone były na tak

zwanej liście osób pozbawionych praw publicznych”. Okres pozbawienia praw publicznych upłynął 24 stycznia 2012 r. W dalszej części protestu zaznaczono, że Komisja Wyborcza odmówiła mu jakichkolwiek wyjaśnień i wskazała Okręgową Komisję Wyborczą jako właściwą, nie podając jednak adresu tej Komisji. Protestujący uznał to za „absurd, skoro wszelkie odpowiedzi z Okręgowej Komisji Wyborczej otrzymam po zapadłych wyborach, natomiast ja prawa głosu zostałem pozbawiony”. Konkludując, protestujący sformułował pytanie: „jeżeli pozbawienie praw publicznych ma następować z mocy prawa po opuszczeniu więzienia, to dlaczego prawa do głosowania jestem pozbawiony od 2002 r. do dnia dzisiejszego?”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zasady wnoszenia protestów wyborczych określa ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112 ze zm.). Zgodnie z art. 82 § 1 tej ustawy przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów. Wszelkie inne zarzuty stanowią wyjście poza przewidziany Kodeksem wyborczym przedmiot protestu, co czyni go niedopuszczalnym (postanowienie SN z 13 listopada 2007 r., III SW 30/07, niepubl.).

Zgodnie z art. 242 Kodeksu wyborczego Sąd Najwyższy rozpatruje protest i wydaje, w formie postanowienia, opinię w sprawie protestu. Opinia ta powinna zawierać ustalenia co do zasadności zarzutów protestu, a w razie potwierdzenia zasadności zarzutów - ocenę, czy przestępstwo przeciwko wyborom lub naruszenie przepisów kodeksu miało wpływ na wynik wyborów.

Wniesiony protest nie jest zasadny. Zgodnie z art. 43 § 2 k.k. pozbawienie praw publicznych obowiązuje od uprawomocnienia się orzeczenia, jednakże okres, na który orzeczono ten środek, nie biegnie w czasie odbywania kary pozbawienia

wolności. Oznacza to, że pozbawienie skazanego praw publicznych już obowiązuje, więc nie korzysta on m.in. z czynnego prawa wyborczego, jednak dziesięcioletni okres pozbawienia skazanego praw publicznych zacznie się dopiero po opuszczeniu przez niego zakładu karnego (zob. postanowienie SA w Krakowie z dnia 22 listopada 2010 r., II AKzw 1164/10, KZS 2011/1/60 oraz SN w uchwale z 7 lipca 2003 r., III SW 133/03, OSNP 1/04, poz. 22, LEX 82190).

Z tego względu orzeczono jak w sentencji.